

Po nemški statistiki ima Velika Britanija okrog 48 milijonov prebivalcev, Nemčija 85, Italija pa 45 milijonov. Državi osi razpolagata torej s 130 milijoni ljudi. Število moških v starosti od 18 do 50 let, ki prihajajo v poštev za vojno službo, znaša v obeh taborih 25% vsega prebivalstva. Po tem bi bilo Veliki Britaniji (če ne štejeemo kolonij) na razpolago okrog 12 milijonov, Nemčiji in Italiji pa nad 32 milijonov vojakov in moč za uporabo v vojnih industrijah.

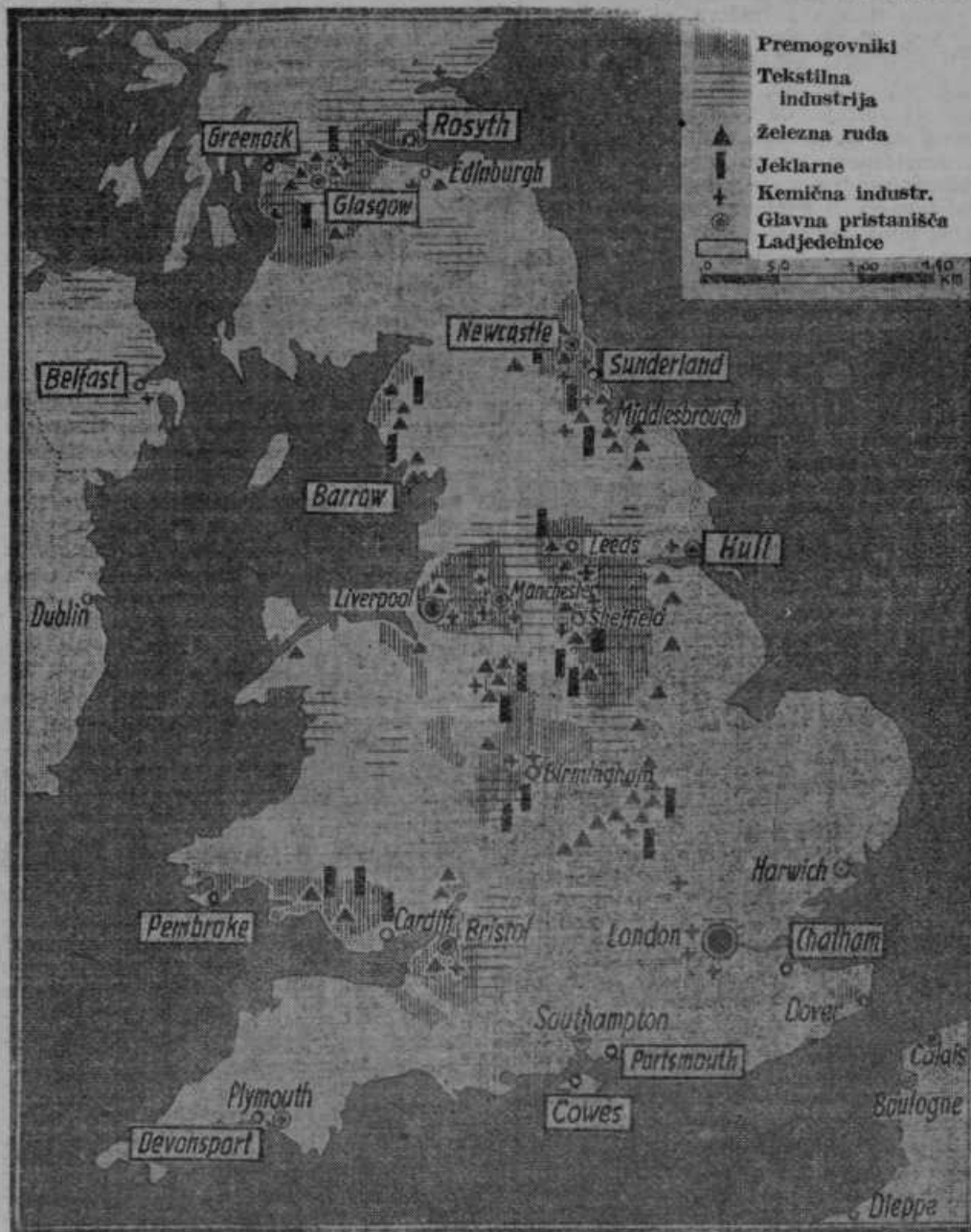
Francoska vlada proti vojnim krivcem, dezertarjem in nepokornežem. Petainova francoska vlada je izdala odločbo, po kateri pridejo pred sodišče bivši ministrski predsednik Daladier in še trije ministri radi vojne napovedi Nemčiji in vodenja vojne proti njej. Daladier je bil prepeljan iz francoske severnoafriške kolonije Maroko v glavno francosko pristanišče Marseille. Razen tega je določeno, da bodo vsi francoski državljani, ki so zapustili ozemlje Francije med 10. in 30. junijem, izgubili državljanstvo in vso imovino, razen če dokažejo, da so bili nujno zadržani. Ista kazen zadene tudi one, ki se v francoskih prekomorskih posestih ne ravnaajo po odredbah Petainove vlade.

Kake dobrate je dobila sovjetska Rusija z zasedbo Besarabije? Z zasedbo Besarabije je dobila sovjetska Rusija in izgubila Romunija po romunski gospodarski statistiki: 20% koroze, katero je dajala Romuniji Besarabija, dalje 37% ječmena, 17,5% pšenice in 30% celokupnega pridelka rži. V Besarabiji je bila žetev vselej dobra, čeprav je drugod zatajila. Letos n. pr. bo romunska žetev v ostalih krajih države za 20% slabša od lanske, v Besarabiji pa boljša, kakor že 20 let ni bila taka. Od romunskega izvoza sončnic v Nemčijo je dajala Besarabija 80%, soje (znameniti in rodovitni manžurski fižol, iz katerega pridobivajo razna najfinejša olja in je tudi njegova cima izdatna živinska krma) pa 85% izvoza. Nemško društvo, ki je gojilo sojo, je izgubilo blizu 500 milijonov lejev vloženega kapitala ter nadaljnjih 500 milijonov, ki jih je kreditiralo kmetom za žetev, preračunano na 10.000 vagonov. Z izgubo Besarabije je Romunija prenehala kot izvoznica soje in sončnic. Besarabija je tudi imela tretjino vinogradne kulture Romunije na prostoru 350.000 ha. V Besarabiji sta bili tudi dve, v severni Bukovini pa ena največjih sladkornih tovarn Romunije.

Krščanska družina je cilj stremljenja vseh tistih, ki se resno trudijo, da bi obnovili sedanjo človeško družbo. Osnovna celica družbe je družina. Zdrava družina — zdrava družba, bolna družina — bolna, razpadajoča družba. Med tistimi činitelji, ki hočejo sedanje

človeštvo obnoviti iz njegove osnovne celice — družine, je v prvi vrsti katoliška Cerkev. Papež Pij XI. je izdal prav lepo okrožnico o krščanskem zakonu in o krščanski družini. Iz te okrožnice zajemajo pouk in pobudo ne samo katoličani, marveč tudi nekateri protestantje in ločeni kristjani. Sedanji papež Pij XII. kaj rad sprejema novoporočence, da

jih opominja na pomen, važnost in naloge krščanske družine zlasti v sedanji dobi, ko pustoši po raznih narodih bela kuga, ko propada morala in se širi nekrščanska vzgoja mladine. S posebnim priznanjem govori sveti oče o takih družinah, v katerih je mnogo otrok in katere so prešinjene z duhom pravega životvornega krščanstva. Tako je nečav-

Zemljevid Anglije in kraji njene industrije

Ruski car Aleksander III. je bil človek ne navadne telesne sile. Igraje je pretrgal celo igro kvart in s prsti zvil kovanec za pet rubljev. Nekoč ga je avstrijski poslanik nadlegoval z raznimi pretiranimi zahtevami in ker je car vse zahteve odločno odklonil, se je Avstrijec spozabil in zapretil, da bo Avstrija mobilizirala tri kore svoje vojske na ruski meji, da bi s tem dala poudarka svojim zahtevam. Aleksander III. pa je posegel po srebrnih vilicah, jih skrivil v zanko ter položil pred poslanika: »Tako le bom napravil z vašimi tremi kori.« Poslanik dunajskega dvora je nato preplašen utihnil.

Ruski car Nikolaj I. je pri inspekciji kadetskega korpusa opazil na

dali, še pustili bi je ne do njiju; morda bi jima več škodovala kakor koristila, če bi se blizu doma kam spravila. Tako je torej šla z Majerjevimi na Gorico in Trst pa dalje z ladjo v Split. Povsodi so ostali kak teden, o veliki noči so šli v Dubrovnik, leto pa so prebili v Švici. Tu je vedeti minula gospoda žalost za rajno ženo, vedno bolj je bil okoli Tilke in nekega dne jo je kar naravnost vprašal, če bi ga hotela vzeti. Da ne sme, tega kot protestant ni razumel in je šil še naprej v njo. Tako Tilki ni ostalo nič drugega, morala je zapustiti družino, ki je bila tako dobra z njo. Težko se je ločila, najteže od male Lidije. Na srečo je med oglasi v časopisu našla kmalu drugo službo, in sicer pri neki grofici Kristalnik, ki jo je vzela za svojo družabnico. Ni imela drugega dela, morala je stari gospe pomagati pri oblačenju in biti vedno okoli nje. Čeprav je bila grofica že stara, je bila kakor obsedena od neugnane želje, potovati in potovati; ni imela nikjer obstanka in je kvečjemu kak teden prebila v kakem kraju. Z grofico je prepotovala Tilka vso Švico, prišla v Benetke, v Rim, v Neapelj, na Sicilijo, potem na Grško, v Carigrad, v Sveto deželo, v Egipt, pa spet nazaj v Dalmacijo in v Italijo, kjer sta zadnje zimo prebili. Pa čim dalje po svetu je prišla, tem bolj se je Tilki tožilo po domu in po otrokih. Ko kamen jo je tiščala tudi negotovost, ko ni vedela, kako je še kaj doma. Da bi se vsaj tega kamna rešila, je v začetku marca pisala domačemu župniku in ga prosila, naj ji

sporoči, kako je z njenimi ljudmi. Toda prejšnji gospod, ki je Tilki toliko dobrega storil, je že dve leti počival za cerkvijo; namesto njega ji je čez nekaj časa odgovoril novi šentanelski župnik in ji sporočil, da je Končnik domačijo prodal in da si je v Podklancu kupil večjo kmetijo, dalje, da je njen oče pred poldrugim letom umrl in da se je njen brat Urh oženil; o Treziki je pisal, da se je preselila v sosednje mestece, kjer si je vzela trgovino z mešanim blagom v najem. To kratko sporočilo Tilki ni bilo dosti, le povečalo je še njeno hrepenenje po domu. Nazadnje ni imela več obstanka, prosila je svojo gospo za štirinajst dni dopusta in gospa ga ji je rada dovolila. Hotela je le svojo nekdanjo prijateljico Treziko obiskati in, če bi bilo mogoče, svoja otročička videti... Z opoldanskim vlakom se je danes pripeljala in si je za več dni najela sobo v gostilni »Pri orlu«, kjer je prej kdaj njen mož navadno prenočeval, kadar so ga opravi zadržali v mestu. Ko je pojužinala, je prosila gospo gostilničarko, da je prisedla, in se ji je izdala za tujko, ki je že bila v teh krajih in v bližnjem šentanelu. Zgovorna gostilničarka ji je jela pripovedovati in ji je nadrobila dosti starih in novih marnjev. Med drugim ji je pripovedovala tudi o Končniku, ki je imel prej gostilno »Pri lipi« v šentanelu, da mu je žena ušla in da že več let ni čuti o njej, ker ji ni bil zvest in se je z neko natakario spečal in njegovo razmerje ni ostalo brez posledic. Če je ženska z otrokom še pri njem, tega ne